

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 4324

Doknr.
361509

Dato
27-06-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 31. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 305 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF) og Laura Lindahl (LA).

Spørgsmål nr. 305:

”Vil ministeren indhente en redegørelse i sagen, jf. fortroligt alm. del - bilag 300, herunder kommentere på, om ministeren mener, at der er taget højde for barnets tarv i den konkrete sag? Mener ministeren, at det er muligt at skabe forbedringer i service-loven, så hensynet til barnets tarv forbedres?”

Svar:

Jeg forstår den konkrete sag sådan, at spørgsmålet om, hvorvidt der har været taget højde for barnets tarv hovedsageligt vedrører, i hvilket omfang hensynet til barnets tilknytning og relationer til plejefamilien, samt dennes indgående kendskab til barnet, er blevet inddraget i en afgørelse om hjemgivelse fra plejefamilien til de biologiske forældre.

Jeg har stor respekt for den indsats og omsorg, som plejefamilier yder over for udsatte børn og unge, og den tid og de følelser, de investerer i disse børn. Det er plejefamilierne, som til daglig får viden og indtryk om barnet, dets situation og behov. Derfor er der i servicelovens § 69, stk. 5, fastsat en pligt for kommunen til at inddrage og høre anbringelsesstedet, når der træffes afgørelser om samvær, hjemgivelse og ændret anbringelsessted. Anbringelsesstedets udtalelse skal indgå i sagens samlede vurdering og tillægges passende vægt i kommunens afgørelse.

Der er for mig ingen tvivl om, at sager om særlig støtte til børn og unge indeholder svære faglige skøn, bl.a. i forhold til balancen mellem hensynet til barnets bedste og familiens retssikkerhed. Det er også en del af baggrunden for, at jeg mener, at vi landspolitisk som udgangspunkt bør afholde os fra at gå ind i enkeltsager, der er et fagligt og juridisk klage- og domstolssystem til at tage hånd om.

Som jeg læser sagen, er Ankestyrelsen således allerede blevet underrettet om kommunens afgørelse om hjemgivelsen af barnet for anden gang, men på tidspunktet for henvendelsen til Social- og Indenrigsudvalget har Ankestyrelsen endnu ikke truffet en afgørelse i sagen. Når der således er tale om en verserende sag, som er under behandling i klagesystemet, mener jeg ikke, at det er hensigtsmæssigt at indhente en redegørelse.

Det er et grundlæggende princip i de gældende regler, at støtte efter serviceloven skal ydes med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. Kommunen skal således efter servicelovens formålsparagraf i § 46 sikre barnets tarv ved, at børn og unge og deres familier, som har behov for særlig støtte, har de rette opvækstvilkår, så de kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Desuden gælder det, at hvis der er konflikt mellem forældrenes interesser og hensynet til barnets bedste, skal der lægges afgørende vægt på, at støtten ydes ud fra barnets eller den unges bedste. Jeg ser derfor ikke anledning til en yderligere tydeliggørelse af reglerne på området.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann